

[Arbejdsministeren]

fra arbejdsgiverorganisationen som sådan, er anvendelsesområdet og arbejdstidsområdet. Til det vil jeg gerne sige, at når vi har sagt modernisering, betyder det ikke, at anvendelsesområdet skal udvides. Det er det, der fra den ene side af baglandet, der, om jeg så må sige, er mere bevægelig end den anden, er forsøgt her i sidste omgang. Men det har aldrig været den politiske hensigt med en modernisering af medhjælperloven.

Jeg har også forstået, at arbejdstiden meget, meget sent – faktisk dagen før eller et par dage før lovforslaget blev fremlagt i regeringen – blev gjort til et problem; og jeg erindrer lige om, at der er et meget langt forhandlingsforløb, der er gået forud.

Til de bemærkninger, der har været til arbejdstiden, vil jeg sige, at det, vi har lagt op til, er, at der skal gælde præcis de samme regler og de samme aftaleforhold på dette område som på alle andre områder, det vil sige, at parterne selv skal aftale løn- og ansættelsesvilkår. Hvis landbrugets og skovbrugets arbejdsgiverorganisationer og SiD for den sags skyld ikke er tilfredse med de arbejdstidsregler, der er gældende, må man tage det op ved overenskomstforhandlingerne. Vi skal vel ikke her fra Folketingets talerstol bevæge os ind på at flytte balanceforholdet imellem lovgiverne på den ene side og på den anden side de ansvarlige parter på arbejdsmarkedet.

Jeg har forstået, at ikke mindst fra Venstres og De Konservatives side er man meget optaget af netop dette balanceforhold, hvilket jeg er hundrede procent enig i. Det er også det, der er baggrunden for, at jeg siger: Er man ikke tilfreds med den fleksibilitet, der er i den kollektive overenskomst, som man selv har indgået, må man tage det op i overenskomstforhandlingerne.

Men selvfølgelig er jeg også bekymret over den brølende ko, der ikke kan blive malket, og til det vil jeg godt sige: Der er jo muligheder i overenskomsten. Den er på 37 timer. Arbejdstiden kan placeres mellem kl. 6 og kl. 18, og derudover rummer aftalen jo også mulighed for overarbejde, som på hverdage kan opnås med en halv dags varsel. Så at tegne et billede af, at koen står der og den unge medarbejder går hjem, det er en lille smule teoretisk og søgt. Det er da også mit indtryk, at de medarbejdere, der arbejder inden for landbruget, har me-

gen omsorg for og megen kærlighed til dyrene, og hvorfor i himlens navn skulle man så ikke kunne tilrettelægge sin arbejdstid på en fornuftig måde, så dyrene kan blive passet ordentligt og fornuftigt. Jeg har i hvert fald ikke andet indtryk. Jeg skal nok komme tilbage til mine egne oplevelser i landbruget, som hr. Poul Nødgaard var interesseret i, men det må vente lidt.

Fru Else Winther Andersen nævnte noget, som jeg synes er ret alvorligt: at det med retten til at organisere sig skulle ud af loven. Vi har tilsluttet os mange internationale konventioner, som – ligesom vores egen grundlov – handler om retten til at organisere sig. Jeg kan ikke se noget anstødeligt i, at man så også i lovgivningen siger, at det har man ret til. Det kan jeg ikke forstå skulle volde det liberale Venstre så store bekymringer, som jeg fik indtryk af, da fru Else Winther Andersen var på talerstolen.

Når det drejer sig om ferispørgsmålet, lægges der jo netop op til en vis form for fleksibilitet, ved at man går fra et entydigt samtidighedsprincip til noget bredere. Jeg har svært ved at forstå bemærkningen om, om det var et spørgsmål om at få flere ind i Feriefonden, men hvis fru Else Winther Andersen gerne vil have svar på spørgsmålet, må det stilles i udvalget på en måde, så det er forståeligt.

Til hr. Tommy Dinesen vil jeg sige tak for tilsagnet, selv om der var nogle spørgsmål, og dem er vi selvfølgelig parat til at bidrage til at besvare fra Arbejdsministeriets side, ligesom vi er parat til at bidrage til udvalgets arbejde i øvrigt.

Til hr. Poul Nødgaard, der sagde, at sagen nu skal hastes igennem: Vi haster ikke noget igennem. Der ligger et meget langt arbejde forud for dette lovforslag, nu ligger det i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, og jeg vil selvfølgelig give tilsagn om en positiv og aktiv medvirken til at få afklaret de spørgsmål. Hvorvidt jeg kan få afklaret uenighederne, vil jeg måske tvivle på, men det er under alle omstændigheder et forsøg værd, og jeg ser ikke noget til hinder for, at vi kan nå det inden juni måned. Hvis der er behov for at indkalde ordførerne, som hr. Poul Nødgaard foreslog, vil jeg naturligvis også være parat til det.

Så spørger hr. Poul Nødgaard om mine egne erfaringer i landbruget. Det ligger mange år til-